

der ere lagte til Grund for Debatten over et andet Lovforslag i det andet Thing — en Debat, som jeg ikke nærmere skal gaae ind paa —, saa er det sikkert, at man der kunde have ventet sig slige Udtalelser; men det forekommer mig, at der ikke er Grund til at undre sig over, at de ikke ere fremkomne her. Det er klart, at en Skat paa Bygninger ndover 10,000 Quadratalen kan træffe temmelig haardt for den Enkelte; men hvilken Skat, navnlig lagt paa fast Eiendoms, vil ikke enkeltviis kunne træffe mere end haardt og haardere end paa dette Punkt? Jeg skal sluttelig takke den høitærede Finantsminister for Lovens Fremlæggelse, idet jeg er overbevist om, at der i den Omfængelighed, at denne Lov er kommen frem, vil ligge et Moment til at fremsthynde Thingets Tilbøielighed til at gaae ind paa en Formue og Indkomsskat.

Bøertelsen: Jeg skal ikke sige et eneste Ord om Indkomsskatten, Høsterloven, Næringsloven eller om Skat paa Wienerbogne, Cigarer og Silke; men kun tale om den foreliggende Sag, nemlig om Bygningsafgiften. Jeg er slet ikke nogen Ven af Bygningsafgift, hverken i Kjøbstæderne eller paa Landet, og jeg skal derfor, hvis Statskassen kunde undvære den Indtægt, som Bygningsafgiften giver, snarere ønske den nu bestaaende Afgift hævet istedetfor at faae en ny paalagt. Skalde vi imidlertid have en Bygningsafgift, saa vilde jeg foretrække, at den udstræktes til Alle, baade Kjøbstæder og Land, om ikke for Andet, saa for at ogsaa denne Uvindselide mellem Kjøbstad og Land kunde blive udtørret; men saa skalde den rigtig nok være grundet paa ganske andre Principer end den nu bestaaende og den her foreslaaede Afgift. Det er allerede af et Par ærede Talere — de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste og 3die Valgkreds (Nimestad og L. C. Larsen) — blevet oplyst, at det er uheldigt, at den nuværende Bygningsafgift udelukkende opkræves efter Glademaal; og at det vilde være hensigtsmæssigt, at der ogsaa toges Hensyn til Cubitindholdet. Jeg troer, at det er heldigst, heelt at forlade det nuværende Maalingsystem og derimod udelukkende holde sig til Taxationssummerne, saaledes at der blev opkrævet $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{8}$ pCt. af Taxationssummerne for alle Bygninger

i Kjøbstæderne og for de Bygninger paa Landet, der enten udelukkende eller tildeels bruges som Vaaningshuus eller til Fabrikdrift og Handel, hvorimod naturligtviis alle de Bygninger, som udelukkende bruges til Nødsbrug og Meieri, burde være heelt fritagne. Bestemmelsen i Lovboksafstet om, at Leierne skulle svare Afgiften, anseer jeg for uheldig og som Noget, der slet ikke burde fastsættes i Loven. Afgiften burde udelukkende paahvile Eierne, og det maatte da blive en Sag mellem ham og Leieren, hvorledes de ville fordele Byrden imellem sig. Altsaa, saafremt man kunde faae en heelt ny Bygningsafgift, der hvilede paa et bedre Grundprincip end den nuværende og den her foreslaaede, saa skalde jeg ikke have Noget derimod, idet jeg troer, at, hvis der virkelig kunde indvindes en ligeligt og retfærdigt fordeelt Afgift til Statskassen gennem Bygningsbeskatningen, saa vilde det gjøre det muligt for os, idetmindste i Begyndelsen, at gaae varjont tilværks med Opkrævningen af den tilsigtede Indkomsskat, saa at denne ikke blev saa stor en Byrde strax. Det vilde medføre det Gode, at denne i og for sig vistnok eneste rigtige Skat ikke blev saa forhadet i Begyndelsen, hvad man ellers maatte frygte for, naar den strax, medens man endnu prøver sig frem, opkrævedes med større Bølv.

Bonloffte: Da jeg maa antage, at det ærede Thing er enigt med mig i, at denne Sag allerede er bleven tilstrækkelig drøftet, skal jeg, uagtet det har undret mig, at saa Faa have bestæftiget sig med Enkelthederne i Lovforslaget, og uagtet der kunde være meget at sige imod, hvad den høitærede Finantsminister ansøgte om Byggearealet paa Landet, navnlig for Eiendomme mellem 1—4 Tdr. Harkorn, da Tiden er saa langt fremrykket, frasalbe Ordet.

Scavenius: Den høitærede Finantsminister yttrede i forrige Møde, at han var en saa fast Tilhænger som Noget af den Sætning, at man ikke skal røre ved de directe Skatter paa faste Eiendomme, naar det kan undgaaes, og det glædede mig overordentligt meget at høre, at den høitærede Minister var af den Mening. Han udtalte sig nu lidt nærmere om det Punkt, og det fremgik klart af hans Ytringer, at det